

тъ? Трѣдно ли е на лошымъ чловѣкъ да стане
по довѣръ отъ насъ? Трѣдно ли мѣ е да са по-
прави и да получи оправданіе отъ Бога? Трѣ-
дно ли мѣ е съ Мытара да каже: Боже! Ми-
лостивъ вѣди за мене грѣшнаго? Ный видимъ
и чювамы, че тѣзи чловѣкъ обижда, граби, жи-
вей грѣшно; но видимъ ли, чѣвамы ли, какъ са
вие той въ грѣшнытъ си гърды, какъ плаче за
грѣховеѣтъ си предъ Бога? Ный знаемъ че той
сѣкой день грѣши, че сѣкой часъ стрѣва неправ-
ды; но знаемъ ли че, той въ тѣи сѣцїото вѣѣ-
ме, когато го осждамы, може да е на колѣнѣ
и въ сълзы и че стои предъ милосердаго Бога
и са моли отъ сичката си дѣша: Боже! мило-
стивъ вѣди за мене грѣшнаго! Може вы, въ
тѣзи сѣцїата минѣта, когато ный говоримъ—
този чловѣкъ е сторилъ еди какво и еди какво,
—въ тѣзи сѣцїата минѣта Богъ да мѣ говори:
процавамъ ти, това, и онова и всичко ти про-
цавамъ. Така, сѣдшатели, ный, можн вы, че о-
сждамы ближнѣи си въ това сѣцїото вѣѣме,
когато го Богъ оправдава на праведнымъ си сѣдъ.
Нѣка помнимъ че и най голѣмытъ грѣшници
не сѣ далечъ отъ дѣавокото смиреніе; а всѣкъ
смирѣй себе вознесетъ, возносѣй же са
смирѣтъ. Аминь.
